

Møltrups møbelpolstrer

- Ole Andersen (76 år) fortæller sin historie til Kirsten Jacobsen

Jeg er - sammen med mine fire søskende - vokset op hos vores forældre i Husum, København, i nogle huse man kaldte for "Kartoffelrækkerne". Min far var udlært tjener fra Hotel d'Angleterre. Senere havde han eget ismejeri, og derefter drev han restauranten ved Korsør-færgerne. Derfor flyttede vi til Korsør, hvor jeg fik mit ungdomsliv. Senere købte min far restauranten på Grenå-Hundested-færgen, og to af mine brødre fik arbejde for ham. Det var slet ikke noget for mig!

Jeg kom i lære som bager, og derudover spillede jeg i Mahogini Jazzband. Jeg spillede trompet og trækbasun. Det var fest og glade dage! Vi tjente mange penge på at spille rundt i forsamlingshusene på Sjælland. Vi spillede gerne for 3-500 mennesker, der hver betalte en femmer for en billet, og vi havde det skide skægt!

Men det passede meget dårligt sammen med arbejdet som bager. Min mester bad mig flytte ind til sig, så han kunne sørge for, at jeg kom op. Jeg fik alt for lidt søvn. Så mødte jeg Jytte i jazzklubben. Vi blev gift på rådhuset, og vi fik med tiden to børn, en søn og en datter. Vi var gift seks-syv år. Jytte kunne ikke følge med til alle mine udskejelser, der betød alt for meget arbejde og derudover jazzorkesteret. Vi rejste meget med orkesteret. For mig var det sjovt, men det blev til for meget arbejde og alt for lidt søvn.

Så mødte jeg Marianne og med hende mere ro og orden. Vi fik to døtre sammen. Men efterhånden kom der igen for meget fart på, samtidig med at der gik druk i det. Jeg krævede af mig selv, at jeg skulle være på toppen hele tiden, så jeg brændte så at sige mit lys i begge ender. Jeg *troede*, jeg kunne, men filmen knækkede, og der var alt for meget fest og ballade. Det gik ikke. Da Marianne skred, begyndte jeg at køre øl for Carlsberg, hvor jeg kørte rundt på Amager, og da kom der gang i selskabslivet igen. For megen sjov og ballade!

Jeg fandt en ny kone, og hun var tørstig. - Meget tørstig! Jeg havde det først sjovt med det, men på et tidspunkt blev det nok.

Min lillebror kom først til Møltrup. Han arbejdede i køkkenet, og han sagde, at jeg bare skulle komme. Da det hele gik i skuddermodder, kom jeg til Møltrup. Det er 26 år siden. Senere kom min storebror også. Han arbejdede i smedjen.

Jeg stoppede al skæg og ballade, men jeg havde jo også oplevet nok! I starten trapede jeg det ned, og så har jeg holdt mig fra alkohol siden. Jeg har aldrig haft mod på at flytte tilbage til miljøet i min egen lejlighed. Nej, dertil havde jeg set for meget!

Min tid på Møltrup er gået godt. Jeg boede i starten i sovebygningen. Siden har jeg boet i udslusningsboligen 'Egebo', og jeg har nu boet i 'Mindebolig' i 18 år.

Jeg startede med at arbejde i Montageværkstedet, hvor de samler æsker og laver andre underleverancer. Så kom der en møbelpolstrer, Karl fra Aulum, og han fik mig oplært som møbelpolstrer i løbet af fire år. Folk udefra kunne komme her og få ompolstret møbler. – Det tjente jeg lidt håndører på. Det fungerede godt, og jeg har aldrig fået andet end ros.

Jeg har altid været glad for fiskeri, og jeg har stået for Møltrups fiskesø i mange år. Jeg har også lært mig, hvordan man binder fluer. Vi havde hyggelige fluebinder-aftner i min lejlighed, for de der interesserede sig for det. Jeg har brugt meget tid på fiskeri, og jeg har også mit eget røgeri.

Jeg har i mange år arrangeret bankospil på Møltrup hver 14.dag. Vi følger spillet fra Herning og kan høre det gennem en walkie. Vi har arrangeret det mange gange i spisesalen og i min lejlighed, men nu gider jeg ikke mere. Nu sidder jeg og spiller med alene, og så går jeg med i Lindely (særlig beskyttet boform, red.), når de arrangerer banko. Jeg er nok lidt gammeldags, for jeg gider nemlig ikke, at folk snakker, når vi spiller! Når man spiller, så spiller man!

Det var rigtig godt for mig at komme til Møltrup for 26 år siden. Jeg fik et stabilt ståsted i mit liv, og der var

Et af Oles polstringsværker

mange ting, jeg var fri for at tænke på, bl.a. penge og økonomi. Her var det kun mig selv, jeg skulle sørge for. Jeg har haft mange gode oplevelser og snakket med mange. Jeg har haft stor fornøjelse af at lave specielle opgaver for folk. Det har givet mange kontakter. På Møltrup har jeg fået den fred og ro, jeg havde behov for. Det er gået gnidningsløst, og jeg har fået mange oplevelser, jeg nødtigt havde været foruden. Der sker så mange ting på Møltrup, og jeg er kommet til at kende mange her.

Jeg har måttet holde med at arbejde for et par år siden. Nu lever jeg som pensionist, og jeg får dagligt besøg af en hjemmehjælp, der holder øje med, om jeg tager min medicin, og om jeg i øvrigt har det godt. Jeg går hver dag i Lindely og henter den varme mad. Jeg vil gerne blive boende i min lejlighed, men hvis jeg skal på plejehjem, vil jeg gerne til København. Jeg har rigtig god kontakt med mine børn. De besøger mig her og er gode til at invitere mig derover.

Jeg har desuden syv børnebørn, og jeg følger med glæde med i, hvad de laver.

Ole bor ikke længere på boformen Møltrup, men i et lejet rækkehus nabo til Møltrup.

Pænt herretøj modtages

Møltrups vaskeri modtager med tak alt pænt herretøj i alle størrelser. Det genbrugstøj, vi modtager, er et rigtig godt bidrag til vore mænds garderobe. Kontakt os venligst på 9713 1800. Tak!